

Oslo, 3. september 2007

Miljøverndepartementet
postmottak@md.dep.no

Direktoratet for naturforvaltning
postmottak@dirnat.no

Klage på vedtak om felling av bjørn og ulv i region 2

Norges Naturvernforbund påklager med dette til Miljøverndepartementet regionnemndas vedtak i brev av 23.8. om lisensfelling av 1 bjørn i Buskerud og 1 ulv i Aust-Agder og deler av Telemark.

Samtidig påklager vi til Direktoratet for naturforvaltning vedtaket til fylkesmannen i Buskerud i brev av 29.8. om forlenget skadefellingstillatelse for 1 ulv i Aust-Agder.

Hva gjelder vedtakene om felling av ulv, er det jo det samme individ man er på jakt etter, derfor finner vi det mest ryddig at vi sender en felles klage som omfatter begge vedtakene.

Grunnlaget for vår klage er forskrift av 18.03.05 om forvaltning av rovvilt, Bernkonvensjonen og Stortingets behandling av stortingsmelding nr. 15 2003-2004 Rovvilt i norsk natur.

Vi registrerer at nemnda legger til grunn framtidig skadepotensial, dvs. tap av beitedyr i utmarka. Vi klager på vedtaket da både Bernkonvensjonen, Stortinget i sin behandling av stortingsmelding Rovvilt i norsk natur og forskriften legger vekt på at felling skal være "siste utvei". I sin begrunnelse sier verken administrasjonen hos fylkesmannen eller rovviltnemnda noe om det er gjennomført tapsreduserende tiltak i området det er gitt lisensfellingstillatelse for bjørn. Videre synes tap av 20-30 sauer grunnet bjørn som lite i forhold til det store tapstallet på grunn av andre årsaker.

Vi mener nemndas vedtak er prinsipielt uheldig da begrunnelsen ensidig legger vekt på et framtidig potensielt tap av beitedyr. Stortingsmeldingen og forskriften legger vekt på også andre hensyn. Vi mener at naturopplevelser og økt turisme må vektlegges. De positive sidene ved vissheten om at det rusler bjørn og ulv i skog og mark, vektlegges overhodet ikke.

Forskriften sier at det skal gjennomføres en differensiert forvaltning av rovvilt. Det kan synes som at rovviltnemnda i region 2 ikke har tatt hensyn til dette.

Om lisensfelling av bjørn:

Vi mener at det spesielt i traktene i og rundt Vassfaret må legges vekt på at bjørn kan leve stasjonært. Det knytter seg mye historie til Vassfaret og bjørn. Dessuten ble den siste

særnorske bjørnebestanden tatt av dage i samme område. Vassfartraktene er bevislig godt egnet som leveområde for bjørn.

Bjørnens biologi er slik at hannbjørner kan vandre flere hundre kilometer fra sitt oppvekstområde mens hunnbjørner vandrer maksimalt 90 - 100 km. Yngling av bjørn i Buskerud er derfor – dessverre - biologisk utopisk på både kort og noe lengre sikt.

Stortingets målsetting om 15 ynglinger i landet, derav 3 i Hedmark, er et bestandsmål. Artens biologi innebærer tilstedeværelse av hannbjørner i bl.a. Buskerud. Det er derfor behov for at det satses mer på tapsreducerende tiltak i saueneeringen i dette området av Buskerud.

Om lisensfelling av ulv:

Tatt i betraktning den skandinaviske ulvebestandens status med innavl og svært liten bestand påklager vi vedtakene om lisensfelling og forlenget skadefelling for ulv i Aust-Agder og deler av Telemark. Fylkesmannen har gitt forlenget skadefelling i en rekke kommuner i Aust-Agder ut september med åpning for forlengelse ut oktober mens lisensfellingstillatelsen gjelder fra 1. oktober og ut mars. Dette innebærer at nemnda/fylkesmannen så og si har lyst enhver ulv fredløs i hele Aust-Agder og deler av Telemark! Med fellingstillatelse over så lang tid gis ulven under gode sporingsforhold svært liten sjanse til å unnslippe.

Nemnda legger til grunn at det sannsynligvis er tre ynglinger på norsk jord. Vi mener at kun dokumenterte tall skal legges til grunn. Videre gjør vi oppmerksom på at det ene lederdyret i Julussa-flokken kan ha blitt felt av en sauebonde i Hedmark i sommer. Vi mener at tvil skal komme rovviltet til gode, ikke omvendt. Videre vil vi peke på at forskriften legger vekt på forutsigbarhet for alle parter, også de som er for rovvilts eksistens i norsk natur.

Om jerv:

Vi registrerer at nemnda ikke gir lisensfellingstillatelse på jerv, men heller ønsker at det blir igangsatt hiuttak i yngletiden dersom man får jerveskader. Vi gjør oppmerksom på at vår entydige holdning til hiuttak er at det er en uetisk og uakseptabel metode i strid med grunnprinsippet i viltloven om yngletidsfredning.

Med vennlig hilsen
Norges Naturvernforbund

Lars Haltbrekken
leder